

# I gasvarmerens skær

Af Carsten R. Kjaer

■ I skrivende stund nærmer vi os afslutningen på klimatopmødet i Mexico, og i den anledning kan det være interessant at lave et kondensat af de sidste års klimadebat. Det kan være noget i retning af:

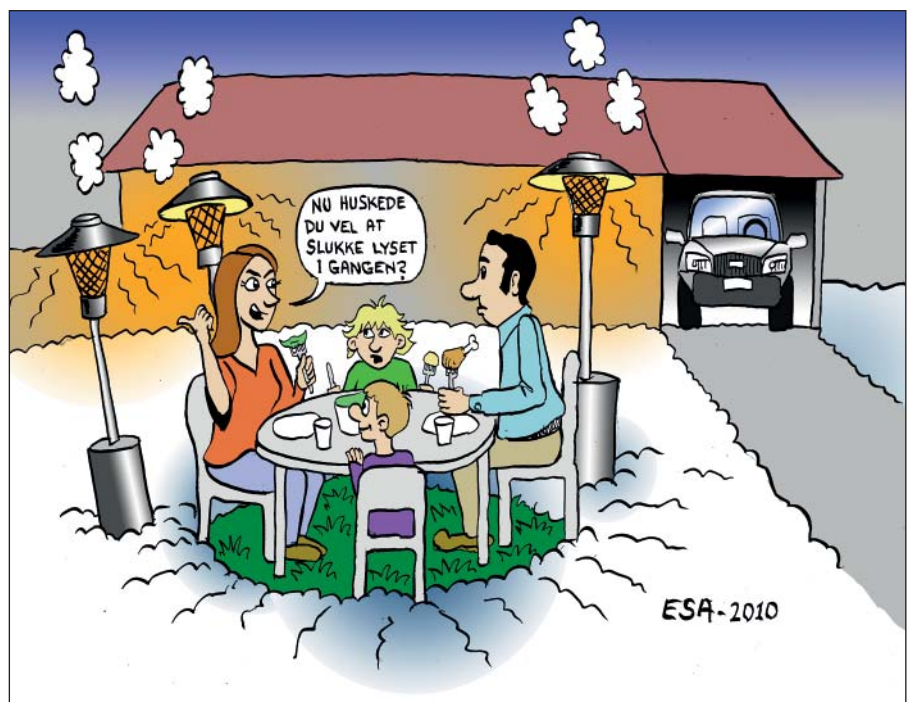
- det bliver varmere!
- menneskeskabt udledning af CO<sub>2</sub> er hovedårsagen til de sidste årtiers ændringer i klimaet
- det er vigtigt at reducere CO<sub>2</sub>-udledningen
- det er politikerne enige i...

Et tilsvarende kondensat af økonomidebat-ten kunne være:

- der er finanskrisen.
- vi skal have gang i privatforbruget
- vi skal have gang i væksten
- vi skal have endnu mere gang i væksten!
- det er politikerne enige om...

Jeg går ud fra, at det ikke bare er mig, der kan få øje på en lillebitte konflikt her. Nu kan man selvfølgelig i skåltaler og højstemte fremtidsvisioner argumentere for, at man sagtens kan have vækst samtidig med reduceret CO<sub>2</sub>-udledning. Men hidtidige erfaringer siger, at sådan plejer det vidst ikke at hænge sammen. I hvert fald blev de glade år med bobleøkonomi, før finanskrisen fik korthuset til at vælte, ikke brugt til at investere massivt i teknologi, der kunne reducere CO<sub>2</sub>-udledningen. Næh, pengene blev nærmere kanaliseret ud i privatforbrug til indkøb af firehjulstrækkere, udendørsboblebade, udlandsrejser og 60 tommers fladskærms-tv.

Festen fik som bekendt en ende, og umiddelbart efter kollapset kunne man så læse, at f.eks. bilsalget fald drastisk herhjemme (i forhold til dengang, vi havde bobleøkonomi), og at flyruter måtte nedlægges på



Tegning: Ebbe Sloth Andersen

grund af faldende antal passagerer. Den slags oplysninger bliver gerne fremført med dommedagsrøst og ikke med en bemærkning om de potentielt gavnlige effekter på CO<sub>2</sub>-regnskabet. Med andre ord: det vigtigste nu og her er at få bilsalget og antallet af flyruter op på tidligere tiders bobleniveau – SÅ kan vi igen snakke om, hvordan vi får reduceret vores udledning af CO<sub>2</sub>.

Sådan har frygten for tab af materiel velfærd det jo med at overtrumfe de højtrægende visioner om et CO<sub>2</sub>-neutralt samfund.

Men det er selvfølgelig også træls, at skulle undvære noget håndgribeligt til fordel for mindre af en usynlig gasart i atmosfæren. Måske var det også i erkendelse heraf, at WWF i 2009 lavede en "sluk-lyset-kampagne" i stedet for en "afskaf-bilen-og-kør-på-cykel-kampagne". Vi danskere kan trods

alt godt overtales til at undvære noget lys i et rum, vi alligevel ikke opholder os i. At en enkelt tur mindre til bageren i firehjulstrækkeren ville svare til adskillige slukkede 60-wattspærer i hjemmet er så en akademisk detalje.

Skal man tage temperaturen på danskernes forhold til CO<sub>2</sub>-udledning kan man betragte det summende liv i byen en kold aften. Enhver cafe med respekt for sig selv har i dag indrettet sig med udendørs gasvarmere, så folk kan gøre sig det behageligt udendørs selvom temperaturen fordrer indendørs aktiviteter. Hvis billedet af familien Danmark under en gasvarmer på Strøget en kold efterårsdag er et symbol på den danske holdning til CO<sub>2</sub>-problematikken, så kan jeg sgu godt forstå, at det ikke er let at lave forchromede, internationale klimaaftaler! ■